

Râu în zori

Bragagiu

Râul e în zori oglindă
Numai ceața curge-n valuri
Revărsându-se să prindă
Și pădurea de pe maluri.

Trăgând liniștea cu sine
Ce-i prin tufăriș pitită
Curgerea să-îi aline
De o noapte zgribulită.

Să-ntrerupă nu-ndrăznește
Pacea nici un tril sau voce
Chiar de pleoscăie un pește
Cu avânturi echivoce.

Tihna moale mă ascunde,
Milostivă mă înfașă
Cu-aburii aduce-n unde
Vreme vie și strămoasă.

De aud uimit istorii
Îmbibate-n nedreptate
Cu credințe iluzorii
C-o fi bine mai departe.

Zvâcnete se scriu de lupte
În tăcerea fumurie,
Dar se șterg pe raze-abrupte
Care curg din veșnicie.

Totul trece prin văzduhul
Prins de pâclă și de apă
Că rămâne numai duhul
Altă viață să înceapă.

Nu aș crede-n asta parcă
În trezirea dimineții
Dus de timpuri și de barcă
Singurel prin râul ceții.
Victor Bragagiu